

APOŠTOLÁT

Nejdůležitější apoštolát Opus Dei spočívá v tom, že každý člen se denně znovu zavazuje k tomu, aby svým příkladem křesťansky prožitého všedního dne, slovem a duchovním působením šířil Kristovo učení.

13.10.2018

Tento nanejvýš osobní, téměř „intimní“ apoštolát proto nelze popisovat případ od případu. Kdo by si troufl vylicit tisíc různých způsobů života desetitísíců lidí na celém světě? Nikdo z nich nezačal náhle ze

dne na den, poté co se připojil k práci Opus Dei vést „nový život“. To, co představuje základní proměnu v jejich životě a co propůjčuje jejich všedním dnům nový smysl a novou hloubku, je závazek proměnit každou příležitost své individuální a sociální existence v setkání s Bohem, s Ježíšem Kristem, ve službu bližnímu, v podíl na apoštolském poslání církve.

Všechny impulsy k osobnímu odpovědnému jednání a chování, všechny individuální schopnosti a přednosti nepřestávají u tohoto, pro Opus Dei charakteristického, druhu apoštolátu působit. Prelatura „nespecializuje“ žádného svého člena jen pro tu či onu určitou oblast apoštolského působení; svou nejdůležitější snahu vidí právě v tom, že povzbuzuje své věřící, aby apoštolsky působili zcela osobně veškerými svými silami, veškerou

odvahou a plnou radostí v práci, rodině a společnosti.

V Opus Dei jde o to, aby se každý člen snažil lidi ze svého okolí přiblížit jemu vlastním způsobem myšlení, jednání a mluvení k Bohu. Jednotné „nasměrování“ členů na určité společenské vrstvy neexistuje. Každý jednotlivě usiluje o to, aby pro lidi ze svého okolí ztělesňoval „živoucí svědectví“ křesťanství: dělník ve své továrně, intelektuál při své veřejné nebo vědecké práci, sportovec na poli své sportovní činnosti, žena v domácnosti ve své rodině. Proto označoval zakladatel apoštolské působení členů Opus Dei jako „moře bez břehů“, jako „velkou křesťanskou katechezi“.

Papež Jan Pavel II. se 19.8.1979 při mši svaté v Castel Gandolfo obrátil na skupinu profesorů a studentů patřících k Opus Dei s těmito slovy: „Cílem vašeho Díla je posvěcování

života uprostřed tohoto světa, na pracovištích, v zaměstnání. Jde vám o to, abyste žili evangelium ve světě. Žijete v opravdovém souladu se světem, ale se záměrem proměnit jej a spasit skrze svou osobní lásku ke Kristu. Jak velkolepý je tento váš ideál! Od počátku předjímal teologii laiků, která byla později na koncilu a po něm pro církev charakteristická“ (L'Osservatore Romano, 20./21.8.1979).

K úkolům prelatury Opus Dei patří také převzetí odpovědnosti za duchovní a náboženskou péči o určité iniciativy a zařízení v oblasti školství, výchovy, sociální pomoci atd. I tehdy však toto podnikání vděčí za svůj vznik především osobnímu apoštolátu jednotlivých členů Opus Dei a jejich spolupráci s mnoha lidmi, kteří nepatří k prelatuře nebo nejsou ani katolíci.

Mnohdy jsou nutným předpokladem pro takovou apoštolskou aktivitu odpovídající budovy a zařízení. Majitelem těchto zařízení není prelatura Opus Dei, nýbrž zpravidla skupina lidí -členů i nečlenů Opus Dei, katolíků i nekatolíků-, kteří se spojili, aby dali do společného užívání k dispozici zařízení, jako například vzdělávací středisko pro řemeslníky a odborné dělníky, školy domácího hospodaření a zemědělské školy, stanice lékařské pomoci, základní školy, gymnázia, univerzity, mládežnické kluby, studentské koleje nebo akademická střediska dalšího vzdělávání. V žádném případě se nejedná ani přímo, ani nepřímo, o církevní instituce. Jak již bylo řečeno, jsou zakládána a provozována soukromníky, kteří za ně nesou i zodpovědnost při současném vykonávání svého zaměstnání a při využívání svých občanských práv.

Založení a provozování těchto středisek probíhá podle platného práva dané země, aniž by si majitelé činili nárok na některé výjimečné úpravy. Jedná se s nimi naprosto stejně jako s podobnými iniciativami jiných soukromníků, nadací nebo sdružení.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/4-
apostolat/](https://opusdei.org/cs-cz/article/4-apostolat/) (24.03.2026)